

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

בע"ח 13071-12-17 נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת

המבקש:

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ע"י ב"כ עו"ד

החלטה

בפניי בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982, להלן: החסד"פ, "עיון בחומר חקירה" (להלן: סעיף 74 לחסד"פ).

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שעניינו נהיגה בשכרות.

בא כוח הנאשם מבקש במסגרת הבקשה להמצאת חומר חקירה, כי יועברו לעיונו שני פלטים של מכשיר הינשוף הנוגעים לטענתו לבדיקה שבוצעה לנאשם/המבקש במועד ביצוע העבירה הנטענת.

לחיזוק בקשתו זו מציין הסניגור, כי כבר בדיון הכפירה מיום ... העלה את העובדה כי לטענת הנאשם קיים פלט נוסף שלא נמצא בחומר החקירה וכי בעניין זה תוגש בקשה לגילוי חומר חקירה.

בסמוך לאחר דיון ההוכחות הראשון, הוגשה הבקשה כאשר הסניגור הפנה לעדותה של מפעילת הינשוף- ... באמצעותה הוגש "דין וחשבון על בדיקת שכרות" באמצעות ינשוף אשר תוצאתו נרשמה על ידה כ- 360 מיקרוגרם, אולם ניתן לראות מעיון במסמך זה, כי הרשום תוקן וקודם לכן נרשמה תוצאה אחרת (ת/7).

לטענת הסניגור, הנאשם עומד על כך, שהפלט הקודם או המאוחר לפלט שמצוי בחומר החקירה אף הוא שייך לו, ולאחר שנשף יצאה תוצאה שאיננה תקינה ועל כן מבקש הסניגור כי המאשימה/המבקשת תבחן טענה זו, תבדוק את הפלט הקודם או המאוחר לפלט המצוי בתיק, ותברר האם אכן פלט זה שייך לנאשם ומה תוכנו.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

בע"ח 1071-12-17 נ' מדינת ישראל

בפרוטוקול הדיון מציין הסניגור, כי הנאשם "בוודאות אומר שביצע יותר מ-2 נשיפות ושיצאה יותר מאשר תוצאה אחת", ועל כן יש צורך בבחינת טענתו זו ושאלם אכן קיים פלט שכזה, מדובר בראיה בעלת משמעות שייתכן ויש בה אף משום פוטנציאל זיכוי. המשיבה בתגובתה, טוענת כי טענת הסניגור איננה מבוססת דיה, וכי מצופה מההגנה שתציג ראיה כלשהי לעניין זה, מה שלא עשתה לטענתה.

כמו כן, מציינת שמדובר בטעות ברישום כשטעויות כאלו יכולות להתקיים בהיות כולנו ובכלל כך המפעילה- בני אנוש. עדיין, מיד ובסמוך לכך, השוטר עמדה על כך ותיקנה את טעותה ואין יותר במסמך זה מאשר מה שבתוכו.

מוסיפה, טוענת כי מבחן הרלוונטיות איננו מתקיים כאן, ואותה רלוונטיות הינה עמומה.

עוד מפנה לחומר הראיות בתיק ומציינת כי על פי כל מסמכים, מדובר בפלט אחד ודו"ח חשבון אחד ועל כן מבקשת לדחות את בקשתו של הסניגור.

דיון והכרעה:

המסגרת הדיונית:

סעי' 74 לחסד"פ קובע:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו ... לעיין בכל זמן סביר בחומר חקירה וכן ברשימת כל חומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו".

המונח "חומר חקירה" הורחב ע"י הפסיקה, מתוך מגמה להגן על זכות היסוד של הנאשם, לקיומו של הליך הוגן ומתן אפשרות לפרוס הגנתו בצורה הטובה ביותר, תוך גילוי האמת, וצמצום פערי הכוחות בין התביעה להגנה.

בבע"ח (מרכז) 36346-04-14 ליברנט נ' מדינת ישראל, סיכם כב' השופט שפסר סוגייה זו, כשקבע שהפרשנות המרחיבה ל"חומר חקירה" משתלבת עם גישת הרלוונטיות, שילוב המהווה את בסיסו של עקרון הזכות לגילוי מסמכים במשפט הפלילי והכולל גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום (בג"צ 233/85 על אל הוזייל ואח' נ' משטרת ישראל ואח'. ע"פ 4977/92 ג'ברין נ' מדינת ישראל. רע"פ 4953/06 צדוק נ' מדינת ישראל (17.7.06)).

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

בע"ח 13071-12-17 נ' מדינת ישראל

עם זאת, לא כל חומר המצוי בידי התביעה מהווה חומר חקירה, והשאלה אם חומר מסוים אכן נחשב כזה, מוכרעת באופן ענייני ונקודתי בהתאם למבחני השכל הישר ונסיון החיים, על פי טיבו של החומר, נגיעתו של החומר לאישום וזיקתו לסוגיות הנדונות בהליך שבמסגרתו הוא מבוקש, ומידת התועלת העשויה לצמוח לנאשם. (בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל. בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר (23.1.14)).

כמו כן גם אם נחשב החומר כחומר חקירה, הרי שככל זכות אחרת, גם הזכות לעניין בו אינה זכות מוחלטת אלא אם קיים "יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו" (בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל. בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו (13.8.2009)).

במקרה זה שבו ההגנה טענה את טענתה כבר בהזדמנות הראשונה והנאשם אומר באופן ברור כי נשף יותר מאותן הנשיפות המצויות בחומר החקירה, ובעיקר מכיוון שקיימת טעות ברישום המספר, ואף כי אין זאת הוכחה חד משמעית כי לא מדובר בטעות בלבד, הרי שנראה לי נכון לקבל את בקשת ההגנה.

עניין זה אף מתחזק נוכח כך שכפי שציינתי לעיל, הפרשנות לחומר חקירה הינה מרחיבה ובוודאי כאשר מדובר באותו מבחן רלוונטיות, אין לי אלא להגיע לתשובה חיובית בנוגע לאותה הרלוונטיות שכן מה רלוונטי יותר מנשיפה שקדמה או התאחרה לאותה תוצאה בתיק ויש בה משום יכולת לשפוך אור, לאשש או להפריך טענת המבקש, וכמובן שראייה זו, על פי הפסיקה, יש בה יסוד של ממש שתשפיע על בירור האשמה כנגדו.

בנוסף, אף כי חומר החקירה המבוקש לא מצוי בידי התביעה, הרי שהוא בהישג ידה, ועל ידי בירור קל של אותם פלטים יכולה המשיבה למצוא ולמסור את התשובה להגנה ואין צורך בחקירה או דרישה שהינה מעבר לגבולותיה או לגבולות השכל הישר.

עוד מצאתי, כי החומר המבוקש שייך לגופו של האישום ממש ולא רק לפריפריה שלו ובוודאי לא מצאתי כי מדובר במסע דיג שבה נוקטת ההגנה.

לפיכך, החלטתי לקבל את בקשת ההגנה ואני מורה על התביעה לברר מה הם הפלטים- המוקדם והמאוחר לפלט המצוי בחומר החקירה וליתן תשובה האם אותם פלטים שייכים לנאשם אם לאו.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

בע"ח 13071-12-17 נ' מדינת ישראל

במידה ואינם שייכים לנאשם- יודיעו לבית משפט ולהגנה במקביל, ואם כן- יציגו את חומר הראיות להגנה.

בסופו של דבר, אני מקבלת את בקשת ההגנה.

ניתנה היום, , בהעדר הצדדים.